

også, at fru Helle Thorning-Schmidt talte på egne vegne.

Det, jeg bare er ufatteligt forundret over, er, at man her i Folketinget, med sådan en ophedet debat, der har været om det, og hvor der er behov for nogle klare holdninger, ikke kan stole på, at det, som partiformanden siger, er partiets holdning.

Jeg ved godt, at der nogle gange er uenigheder hos Socialdemokraterne, og at hr. Svend Auken måske har en noget anden opfattelse – og flere med ham – end den socialdemokratiske formand. Det er så, hvad det er, men derfor kunne man godt have en klar holdning til noget så nemt som tørklæder.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Kan hr. Peter Skaarup ikke medgive, at jeg, ud over at jeg er fuldstændig enig med fru Helle Thorning-Schmidt i de udsagn, som jeg lige før gengav, så også har sagt, at er der kvinder, der vælger at bære tørklæde, er det naturligvis et personligt valg – det ligger klart inden for de demokratiske rammer, og det kunne jeg aldrig drømme om at lovgive imod – og at det er essensen i de budskaber? Jeg mener, at det ville klæde hr. Peter Skaarup at udvise den fairness.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jo, men man kan jo godt have nogle meninger om noget, uden at det nødvendigvis fører til lovgivning. Og selv om Socialdemokraterne ikke vil lave nogen love imod tørklædet – det er der nok også andre partier herinde der ikke vil – så kan Socialdemokraterne vel godt have en holdning til, at tørklæder ikke er af det gode, fordi de giver et signal om, at kvinder bliver diskrimineret og undertrykt.

Jeg vil nu fastholde, uanset hvad hr. Troels Ravn siger, at de to grupper af kvinder eller døtre, som hr. Troels Ravn taler om, i virkeligheden har det lidt på samme måde. For den gruppe, der fastholder tørklædet for at ville signalere noget, kan man sige er lidt tabt. De har nu den holdning, at det skal man. Men de, der får fortalt hjemme hos familien, at det skal man gøre, og som egentlig ikke rigtig har noget forhold til det, signalerer jo det samme. De signalerer jo desværre det samme som de andre. Og det er derfor, at det ikke er ligegyldigt med tørklædet. Det er faktisk meget, meget uheldigt, at man under-

lægger sig manden på den måde, som der er tale om, og dermed virker mod integration.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hvordan synes hr. Peter Skaarup det er gået i de sidste 6 år, når man ser på, at der her er tale om anden generation, og efterkommere? Man kan i hvert fald ikke skyde skylden på de tidligere regeringer for, at de opfører sig, som om de solidariserer sig. Vil hr. Peter Skaarup udelukke, at når man har taget tørklædet på, kan det også være en protest over den form, den måde, andre er blevet behandlet på?

Derfor havde det været en værdig afslutning på den her debat, at vi havde fået en fælles dagsorden for, hvordan vi griber fat i de problemer, som jeg mener at DF også er en medvirkende årsag til er opstået.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes godt nok, det er utroligt, at hr. Ole Vagn Christensen beskylder Dansk Folkeparti for at have et medansvar for det her. Hvad var det, der kom først? Det var vel, at der sad en regering i 1980'erne og 1990'erne under socialdemokratisk ledelse, eller i hvert fald socialdemokratisk dominans, som mere eller mindre ønskede fri indvandring til Danmark, og hvor vi havde tal på op til 25.000 i 2001, som henholdsvis søgte asyl og fik familiesammenføring.

Det er jo den gigantudfordring, som nu smitter af på, at vi har nogle indvandrere og efterkommere, som det ikke har været muligt at integrere, fordi tallene var så store, at det var umuligt, og det er stadig væk svært. Så lad nu være med at løbe fra ansvaret, men tag ansvaret for, som fru Elsebeth Gerner Nielsen også burde have gjort det, at vi står i den suppedas, vi står i nu. Tag fat, smøg ærmerne op, og gå i gang med at hjælpe regeringen og Dansk Folkeparti med at få den integration til at køre.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Den går ikke. Nu har man siddet i 6 år med magten. Der er tale om, at vi kan læse i rapporten her, at det er anden og tredje generation, der føler, at de ikke får lige muligheder i det her samfund, at de ikke bliver værdsat på samme måde. Vi ved jo også, hvilken tone der har været.